

Sygn. akt VI Gz 230/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jakub Rusiński (spr.)

Sędziowie SO Jerzy Naworski, Zbigniew Krepski

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. w T.

przeciwko F. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 28 sierpnia 2013 r., sygn. akt V GC 191/12

postanawia: oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie pozwanego na postanowienie z dnia 29 maja 2013 r. o odrzuceniu apelacji z tego względu, że pomimo wezwania pozwany nie opłacił środka odwoławczego (art.370 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c.).

Pozwany wniósł zażalenie wskazując na swoją trudną sytuację majątkową, która uniemożliwia mu uiszczenia kosztów sądowych. W ocenie pozwanego jego wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych został niezasadnie zwrócony. Pozwany występuje w sprawie bez zawodowego pełnomocnika i uczestniczy w większej ilości procesów. Z tym wiąże skarżący niewykonanie zarządzenia o usunięcie braków swojego wniosku. Według pozwanego odrzucenie apelacji odbierze mu prawo wykazania przed sądem swoich racji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Pozwany został wezwany do usunięcia braków formalnych wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych od zażalenia. W zarządzeniu pozwany został pouczone, jakie warunki musi spełnić jego wniosek oraz o skutkach niewykonania wezwania w terminie (k.228). Konsekwencje niewykonania wezwania musiały być dla pozwanego jasne, skoro także wcześniejszy środek odwoławczy (apelacja) został odrzucony z uwagi na zwrot wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i niewykonanie polecenia uiszczenia należnej opłaty sądowej (postanowienie SR w Toruniu z dnia 29.5.2013 r.).

Pozwany nie usunął braków formalnych wniosku dlatego jego zwrot był uzasadniony na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. w zw. z art. 102 ust.2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Pozwany nie odpowiedział także na wezwanie do opłacenia zażalenia w związku z czym wystąpiły podstawy do odrzucenia zażalenia na podstawie art.370 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c.

Kwestia braku reprezentacji strony przez zawodowego pełnomocnika nie ma znaczenia w sprawie albowiem spełnienie wymagań formalnych, o które precyzyjnie wezwał pozwany Sąd Rejonowy, nie wymaga kwalifikowanego zastępstwa procesowego.

Nie występuje wskazywane w zażaleniu ograniczenie prawa do sądu w sytuacji, gdy strona poprzez własne, nieusprawiedliwione zaniechania, pozbawia się możliwości kontroli instancyjnej rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Taka sytuacja miała miejsca w niniejszej sprawie.

Formalizm obowiązujący w postępowaniu cywilnym wymaga, aby każdy środek odwoławczy został opłacony. Strona, która nieskutecznie składa wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych - w wyniku nie wykonania zarządzeń sądu, nie może tego braku konwalidować przy okazji dalszych środków zaskarżenia. Sytuacja majątkowa pozwanego wykazywana na kolejnym etapie postępowania, nie usprawiedliwia więc zażalenia.

Z przytoczonych wyżej względów, na podstawie art.385 k.p.c. w z wz. z art.397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.